

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Varkenshouderij met een biogas- en mestbe- en
verwerkingsinstallatie, aan de Beekweg 94 te
Vredepeel

Zaaknummer: 2012-0537

Kenmerk: 2018/12169 d.d. 22 februari 2018

Verzonden: 26 februari 2018

1. Aanvraag

Bij brief van 17 juli 2012, ontvangen op 18 juli 2012, heeft XXXX een vergunning als bedoeld in artikel 16/19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het exploiteren en wijzigen van een varkenshouderij met een biogasinstallatie en mestbe- en verwerkingsinstallatie, aan de Beekweg 94 te Vredepeel. De inrichting is gelegen nabij het Beschermd Natuurmonument 'Rouwkuilen' en de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen'. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2012-0537.

Op 14 november 2017 hebben wij de aanvrager verzocht om aanvullende gegevens. Op 20 juli 2012, 15 januari 2013, 6 juli 2017, 1 december 2017, 12 december 2017, 20 december 2017 en 16 januari 2018 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998.

Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2.

Voor zover voornoemde aanvraag mede betrekking heeft om een vergunning als bedoeld in artikel 16 van de Nbw 1998 geldt dat in de Wnb geen bepaling is opgenomen inhoudende een vergunningplicht voor Beschermd Natuurmonumenten overeenkomstig het bepaalde in het voormalige artikel 16 van de Nbw 1998, waardoor er geen sprake meer is van een vergunningplicht voor Beschermd Natuurmonumenten.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen.

Het ontwerpbesluit en de kennisgeving kunnen in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Het onderhavige ontwerpbesluit zal, op grond van artikel 1.3, derde lid van de Wnb, aan het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant worden voorgelegd.

Het college van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincie wordt verzocht om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS

betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Als resultaat van een en ander is het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS, in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de

Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgs Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en 201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-

gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op het exploiteren en wijzigen van een varkenshouderij met een biogas- en mestbe- en verwerkingsinstallatie van aanvrager, gelegen aan de Beekweg 94 te Vredepeel. Er wordt vergunning gevraagd voor de volgende activiteiten:

- het exploiteren en wijzigen van een varkenshouderij (tabel 1a);
- het exploiteren en opschalen van de mestbe- en verwerkingsinstallatie naar maximaal 72.000 ton mest (15.000 ton varkensmest van de eigen inrichting en 57.000 ton pluim- en rundveemest van derden) en maximaal 13.000 ton co-substraten (enkel voor de co-vergistingsinstallatie), (tabel 1b);
- het exploiteren van een biogasinstallatie met WKK (tabel 1c).

Varkenshouderij

Stal	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
5a-5d	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	2.898	0,45	1.304,1
6a-6d	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	2.898	0,45	1.304,1
9a-9d	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	2.394	0,45	1.077,3
9e	Vleesvarkens	D3.2.1	-	504	4,50	2.268,0
11	Gespeende biggen	D1.1..3	-	3.192	0,15	478,8
11	Kraamzeugen	D1.2.14	-	254	2,90	736,6
11	Guste en dragende zeugen	D1.3.9.1	-	592	2,30	1.361,6
11	Guste en dragende zeugen	D1.3.2	-	212	1,80	381,6
11	Dekbeer	D2.100	-	1	5,50	5,5
11	Vleesvarkens	D3.2.7.2.1	-	324	1,50	486,0
					Totaal	9.403,6

Tabel 1a aangevraagde situatie ammoniakemissie onderdeel stallen

De in bovenstaande tabel en volgende vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017).

Mestverwerking

Jaarlijks wordt maximaal 72.000 ton mest verwerkt (15.000 ton varkensmest van de eigen inrichting en 57.000 ton pluim- en rundveemest van derden) en maximaal 13.000 ton aan co-substraten (enkel voor de co-vergistingsinstallatie); de installatie is het gehele jaar (8.760 uur) in bedrijf. De co-substraten en een gedeelte van de mest gaan in de biovergister, het andere gedeelte van de mest wordt gescheiden in een dikke- en een dunne fractie.

Na verblijf in de biovergister wordt het digestaat gedurende 1 uur gehygiëniseerd op een temperatuur van 70 graden Celcius en daarna eveneens gescheiden in een dikke- en dunne fractie waarna de dikke fractie vervolgens gecomposteerd wordt en de dunne fractie middels ultrafiltratie gezuiverd wordt tot permeaat en geloosd kan worden op het gemeentelijk vuilwaterriool.

De scheiding/verwerking van de mest vindt deels plaats in de mestverwerkingsloods en deels in de zeefbandpers (opgesteld in de composteringsruimte) en veroorzaakt ammoniakemissie. De mestverwerkingsloods is aangesloten op een biofilter waardoor de geuremissie gereduceerd wordt, reductie van ammoniak is echter niet aantoonbaar waardoor er worst-case wordt uitgegaan van een maximale ammoniakemissie uit deze loods. De composteringsruimte is aangesloten op een luchtwasser met een emissiereductie van 85%.

Totaal veroorzaken de activiteiten met betrekking tot de mestbe- en verwerking jaarlijks een emissie van 3.773,3 kilogram ammoniak (excl. 7 kg restemissie biogas uit WKK). Voor de berekening van de ammoniakemissie tijdens de scheiding is gebruik gemaakt van het rapport 402 van Wageningen UR Livestock Research¹. Voor de berekening van de ammoniakemissie bij het composteren is gebruik gemaakt van het rapport van PRA Odournet B.V.² Beide rapporten baseren zich op metingen gedaan bij soortgelijke installaties.

- *Berekening ammoniakemissie mestscheiding loods met biofilter én loods met luchtwasser:*
25.000 ton mestscheiding veroorzaakt 10 gr. NH₃/uur, totaal 87,6 kg NH₃/jaar.
Onderhavige locatie verwerkt jaarlijks maximaal 72.000 ton mest hetgeen resulteert in:
87,6 kg / 25.000 ton (onderz.loc.) x 72.000 ton (aanvrager) = 252,3 kg NH₃/jaar.
Aangezien de mestverwerking verdeeld is over 2 loodsen resulteert dit per loods in eerste instantie in een ammoniakemissie van 126,2 kg NH₃ waarna nog reductie plaatsvindt:
Loods biofilter = 126,2 kg NH₃ per jaar – 0% (geen emissiereductie) = 126,2 kg NH₃/jaar.
Loods luchtwasser = 126,2 kg – 85% (reductie luchtwasser) = 18,9 kg NH₃/jaar.
- *Berekening ammoniakemissie compostering:*
Compostering van 20.000 ton mest veroorzaakt 767 gr. NH₃/uur, totaal 6.718,9 kg NH₃/jaar.
Jaarlijk wordt maximaal 72.000 ton mest gecomposteerd:
6.718,9 kg / 20.000 ton (onderz.loc.) x 72.000 ton (aanvrager) = 24.188,1 kg NH₃/jaar.
24.188,1 kg – 85% (reductie luchtwasser) = 3.628,2 kg NH₃/jaar.

¹ Rapport 'Wageningen UR Livestock Research – Rapport 402 – Emissiemetingen mestverwerkingsinstallaties' component flotatie en persen bij vergelijkbare installatie.

² PRA Odournet B.V. rapport 'Ammoniakonderzoek Maatschap van der Eijnden te Deurne, rapportnummer : Berg11A1 component compostering bij vergelijkbare installatie.

Type	Totaal (kg NH ₃ /jaar)	
Restemissie ammoniak biogas	7,0	
Mestscheiding loods biofilter	126,2	
Mestscheiding loods luchtwasser	18,9	
Compostering	3.628,2	
	Totaal	3.780,3

Tabel 2b aangevraagde situatie ammoniakemissie onderdeel mestverwerking

WKK

Het biogas, ontstaan uit het vergistingsproces, wordt in de WKK omgezet in warmte en elektriciteit. De warmte wordt o.a. hergebruikt voor het op temperatuur houden van de vergister en het verwarmen van de stallen en woonhuizen. De geproduceerde elektriciteit wordt deels binen de inrichting benut en deels als duurzame elektriciteit aan het elektriciteitsnet geleverd. Het geproduceerde biogas bevat mogelijk nog een geringe hoeveelheid ammoniak. Deze zal echter grotendeels worden verbrand in de WKK waardoor nog een restemissie ammoniak overblijft van ca. 7 kg (zie tabel 2b). De biovergister en het vermogen van de WKK blijven ongewijzigd ten opzichte van de vergunde situatie.

Type	Totaal (kg NO _x /jaar)
WKK (vermogen 716 kWe)	5.102,4

Tabel 1c Aangevraagde situatie en laagst vergunde emissie na 7 december 2004 en 10 juni 1994 onderdeel WKK

Vervoersbewegingen

Naast NO_x-emissie uit de WKK's vindt ook NO_x-emissie plaats als gevolg van de transportbewegingen van vrachtwagens ten behoeve van de inrichting (inclusief loaders, tractors) en enkele personenauto's.

Type	Totaal (kg NO _x / jaar)
Vervoersbewegingen (10.400 transporten/jaar)	33,9

Tabel 1d aangevraagde situatie NO_x-emissie onderdeel vervoersbewegingen

4.2. Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden 'Boschhuizerbergen' en 'Deurnsche Peel & Mariapeel' zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst.

4.2.1. Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden 'Boschhuizerbergen' en 'Deurnsche Peel & Mariapeel'

Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Hinderwet bij besluit van 7 november 1989. Sinds 7 december 2004 zijn voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht vervangende vergunningen verleend in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie/NOx-emissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie/NOx-emissie vloeit voort uit de bij besluit van 13 september 2009 onder de Wet milieubeheer verleende (revisie)vergunning. Er is toestemming verleend voor het exploiteren van een varkenshouderij met een mestbe- en verwerkingsinstallatie voor 18.100 ton mest (16.000 ton varkensmest van de eigen inrichting en 2.100 ton mest van derden) en 5.350 ton co-substraten (enkel voor de co-vergistingsinstallatie) als weergegeven in tabel 2a. De vergunde exploitatie van de biogasinstallatie met de WKK is als weergegeven in tabel 1c.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
5a-5d	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	2.898	0,45	1.304,1
6a-6d	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	2.898	0,45	1.304,1
9	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	1.134	0,45	510,3
9	Vleesvarkens	D3.2.1	-	1.764	4,50	7.938,0
11	Gespeende biggen	D1.1.3	-	3.192	0,15	478,8
11	Kraamzeugen	D1.2.14	-	254	2,90	736,6
11	Guste en dragende zeugen	D1.3.9.1	-	575	2,30	1.322,5
11	Guste en dragende zeugen	D1.3.2	-	70	1,80	126,0
11	Dekbeer	D2.100	-	1	5,50	5,5
11	Vleesvarkens	D3.2.7.2.1	-	324	1,50	486,0
	Restemissie ammoniak biogas					7,0
10	Mestscheiding loads biofilter					63,4
					Totaal	14.282,3

Tabel 2a *situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie na 7 december 2004 en 10 juni 1994
onderdeel stallen en mestverwerking*

Vervoersbewegingen

In de vergunde situatie is er naast de emissie van NO_x uit de WKK ook emissie van NO_x als gevolg van de transportbewegingen van vrachtwagens (inclusief loaders, tractors) en enkele personenauto's toegestaan.

Type	Totaal (kg NO _x / jaar)
Vervoersbewegingen (1.400 transporten/jaar)	5,0

Tabel 2b situatie met de laagst toegestane NO_x-emissie na 7 december 2004 en 10 juni 1994 onderdeel vervoersbewegingen

4.3. Vogelrichtlijngebied

Het Vogelrichtlijngebied 'Deurnsche Peel en Mariapeel' is op 29 oktober 1986 (Mariapeel) en op 12 mei 1992 (Deurnsche Peelgebieden) aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), geldt als referentiedatum met betrekking tot stikstofdepositie op voornoemd gebied 10 juni 1994.

4.3.1. Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebied 'Deurnsche Peel & Mariapeel'

Op 10 juni 1994 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Hinderwet bij besluit van 7 november 1989. Sinds 10 juni 1994 zijn voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht vervangende vergunningen verleend in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie/NO_x-emissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie/NO_x-emissie vloeit voort uit de bij besluit van 13 september 2009 onder de Wet milieubeheer verleende (revisie)vergunning. Deze situatie, als beschreven in paragraaf 4.2.1. en weergegeven in tabel 2a, 2b en 1c geldt als referentiesituatie.

4.4. Effecten op de beschermde natuurgebieden

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Boschhuizerbergen	7,2
Deurnsche Peel & Mariapeel	5,0

Tabel 3 afstand tot de beschermde gebieden

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Het rekeninstrument AERIUS is één van de pijlers van de Programmatische Aanpak Stikstof. Het berekent de stikstofdepositie van projecten en plannen op alle stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden. Het rekeninstrument AERIUS is gebruiksvriendelijk en State of the art.

Om een goed beeld te krijgen van de depositie op de Natura 2000-gebieden is, gebruikmakend van het computermodel Aeries, de depositie berekend op verschillende punten. Het dichtstbijzijnde punt per gebied hebben wij overgenomen in tabel 4 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Boschhuizerbergen	197 394	395 855	3,59	3,32	0,27
Deurnsche Peel & Mariapeel	187 320	390 674	2,29	2,20	0,09

Tabel 4 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie in voornoemde beschermde gebieden niet toeneemt.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.5. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat gelet op de instandhoudingdoelstellingen onderhavige aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen', mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan XXXX een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het in de nabijheid van de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen' exploiteren en wijzigen van een varkenshouderij met een biogasinstallatie en mestbe- en verwerkingsinstallatie zoals aangevraagd d.d. 17 juli 2012 met zaaknummer 2012-0537 aan de Beekweg 94 te Vredepeel;
2. aan XXXX geen vergunning te verlenen voor het in de nabijheid van het Beschermd Natuurmonument 'Rouwkuilen' exploiteren en wijzigen van een varkenshouderij met een biogasinstallatie en mestbe- en verwerkingsinstallatie zoals aangevraagd d.d. 17 juli 2012 met zaaknummer 2012-0537 aan de Beekweg 94 te Vredepeel aangezien er geen sprake is van het overtreden van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming;
3. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 6;
4. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 18 juli 2012, aangevuld op 20 juli 2012, 15 januari 2013, 6 juli 2017, 1 december 2017, 12 december 2017, 20 december 2017 en 16 januari 2018, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

6. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

6.1. Varkenshouderij

De vergunning heeft betrekking op het houden van de dieren aantallen op de stalsystemen aan de Beekweg 94 te Vredepeel met een emissie van 9.403,6 kg NH₃/jaar zoals weergegeven in onderstaande tabel.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren
5a-5d	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	2.898
6a-6d	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	2.898
9a-9d	Vleesvarkens	D3.2.15.3	-	2.394
9e	Vleesvarkens	D3.2.1	-	504
11	Gespeende biggen	D1.1..3	-	3.192
11	Kraamzeugen	D1.2.14	-	254
11	Guste en dragende zeugen	D1.3.9.1	-	592
11	Guste en dragende zeugen	D1.3.2	-	212
11	Dekbeer	D2.100	-	1
11	Vleesvarkens	D3.2.7.2.1	-	324

De in de tabel vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017).

6.2. Mestbe- en verwerking

- De vergunning heeft betrekking op het be- en verwerken van maximaal 72.000 ton mest waarvan 15.000 ton varkensmest van de eigen inrichting en 57.000 ton pluim- en rundveemest van derden en maximaal 13.000 ton aan co-substraten (enkel voor de co-vergistingsinstallatie);
- de be- en verwerking van de mest vindt plaats in de loods met het biofilter en de composteringsloods die voorzien is van een luchtwasser met een rendement van 85%;
- de totale ammoniakemissie bedraagt per jaar maximaal 3.780,3 kg.

Type		Hoeveelheid NH ₃
Restemissie ammoniak biogas		7,0
Mestscheiding in loods biofilter		126,2
Mestscheiding in composteringsloods (LW rendement 85%)		18,9
Compostering (LW rendement 85%)		3.628,2

6.3. WKK

- De vergunning heeft betrekking op het in werking hebben van een biogasinstallatie met WKK met een emissie van maximaal 5.102,4 kg NO_x/jaar.

Type		Hoeveelheid NO _x
WKK maximaal 716 kW		5.102,4

6.4. Transport

- De vergunning heeft betrekking op een emissie van 33,9 kg NO_x/jaar op basis van jaarlijks 10.400 vervoersbewegingen (voornamelijk zwaard verkeer).

6.5. Emissiemetingen

Er dienen emissiemetingen te worden uitgevoerd bij de emissiepunten van het biofilter en de luchtwasser van de composteringsloods alsook het emissiepunt van de WKK. Hiertoe gelden de volgende voorschriften:

- binnen 4 maanden na het van kracht worden van de vergunning dient een emissieprogramma ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd;
- na goedkeuring van het onderzoeksvoorstel dienen de emissiemetingen binnen de in het onderzoeksvoorstel genoemde termijn te worden uitgevoerd;
- binnen 3 maanden nadat de emissiemetingen hebben plaatsgevonden dient de overeengekomen rapportage van de onderzoeksresultaten aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Op grond van de resultaten van het onderzoeksrapport kan het bevoegd gezag nadere eisen opleggen.

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

Legenda

Bron- en rekenpunten

- Natuurgebied
- Bedrijf

Natura 2000-gebieden

- VR
- HR
- VR+HR

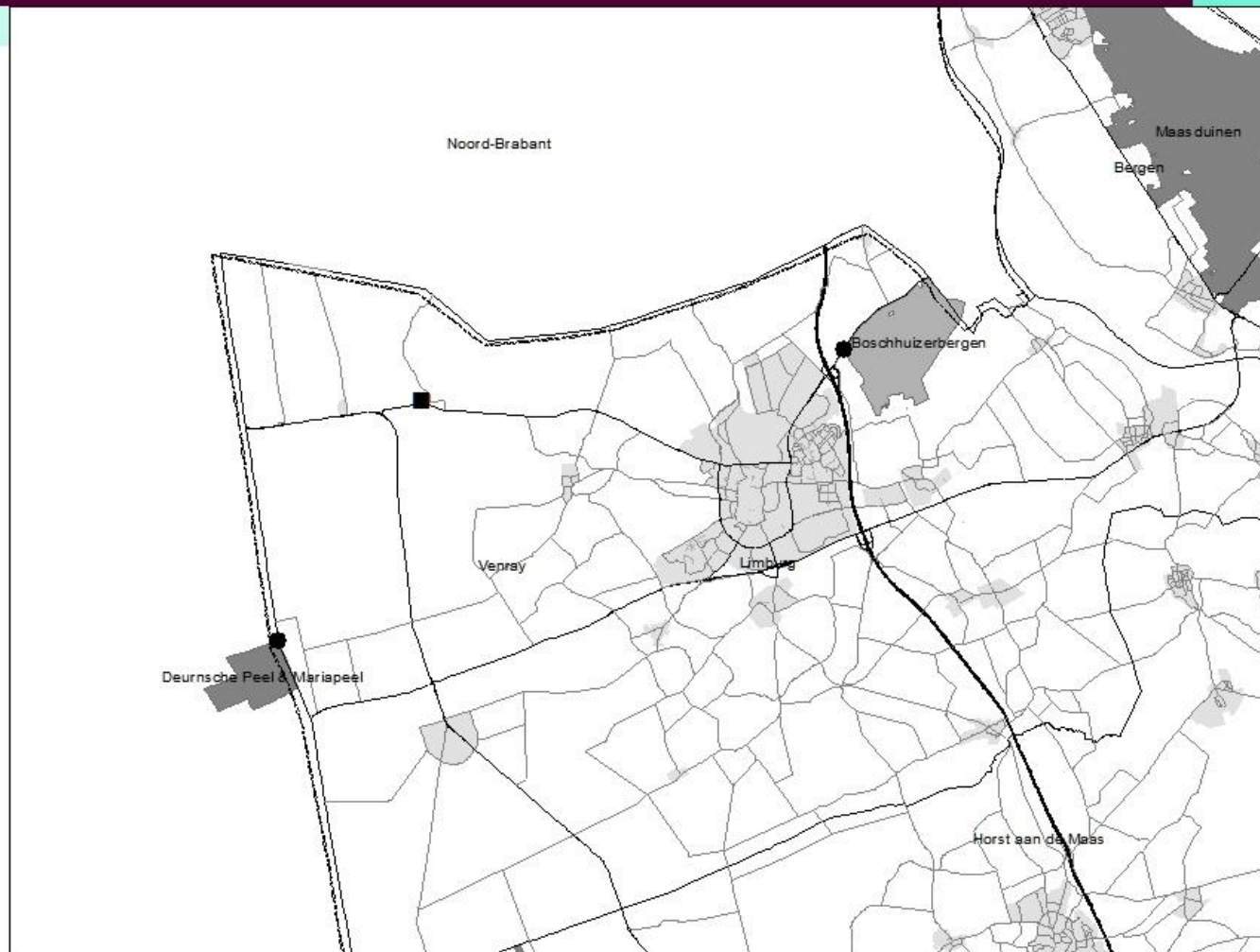
1.000
Meters

schaal: 1:100.000

30-01-2018

© Provincie Limburg
© 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedia, © Geodan, © RWS

provincie limburg

